

KISS BENEDEK

Duna-Tisza-táj

*Fejemet, ím, már fölemelem –
néztem lefelé soká, soká!
Néztem földemet, földem porát,
el amivel majd keveredem,
naponta fölhúrozott életem
rezgése hogyha végképp szűnik.*

*Láttam mécsvirág-gyúlast, búzavirágos
tengerszemeket, földalattjáró csont
zöld periszkóp-csápjait,
s éreztem: sűtnek a vadrózsalángok,
pipacsos mezőtűzek,
mert alájuk vér
feketedett,
mert valaki
lakik a gyökerek lábujjhegyénél,
liftezve szárak szűk kürtőiben
ki föl-le jár.*

*Tépdess szél! hazám ez,
villámok-nyilazta Duna-Tisza-táj,
lépteim esőjét itt issza be
a mindig szomjas homok,
ahol a rózsából is betyár
szomorodott, hol a szőlők
fájdalom-feketén boronganak,
de méz-sárga jáspist ragyogtat már
szomszédos tőkéken a remény.*

*Itt lengek lobogó jelképeimmal,
élek fönt lenticék magvas szivén,
s nem futhatok már el soha innen.
Kócolok sörényes buksi mezőt:*

*Ide zúg,
ide lejt,
ide tér minden –
munkám ez, szerelmem,
létem, temetőm!*

Fejemet lassan hát fölemelem.

Mondóka három névre

*Árpád,
Árpád,
gazdátlan az
árpád,
gaz veri föl, konkoly,
árpádat, Árpád.*

*Attila,
Attila:
alvadtvér-
atilla,
atillán vérarany
gyöngygombok szavaid,
Attila, Attila.*

*Ferenc,
Ferenc,
de messze, de messzi:
az űrben
kerengsz,
csillag vakablakban:
sorsunkon merengsz.*